

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Dvořákové a soudců JUDr. Hany Carbolové a Mgr. Martina Hrabovského ve věci péče o **nezl. I. A., nar. xxx**, zastoupeného Statutárním městem Ostrava – ÚMOb Poruba jako opatrovníkem, dítě matky Bc. Lenky H., nar. xxx, bytem xxx, a otce Ivo A., nar. xxx, bytem xxx, **o novou úpravu péče, výživné a o úpravu styku**, k odvolání rodičů proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 27. 5. 2016, č.j. 0P 224/2010-1006,

t a k t o :

I. Rozsudek okresního soudu se m ě n í následovně:

Nezl. I. se odnímá ze střídavé péče rodičů, do níž byl svěřen rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 13. 7. 2011, č.j. P 224/2010-105, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 3. 2012, č.j. 13Co 16/2012-216, a svěřuje se do péče matky.

Rodiče se s účinností od 1. 3. 2016 zprošťují povinnosti platit si navzájem výživné pro nezl. I. stanovené shora citovanými rozsudky.

Otec je povinen platit na výživu nezl. I. s účinností od 1. 3. 2016 částku 2.000 Kč měsíčně, přičemž výživné je splatné vždy ke každému prvnímu dni v měsíci předem k rukám matky.

Dlužné výživné za dobu od 1. 3. 2016 do 30. 6. 2017 ve výši 32.000 Kč, jakož i výživné splatné od 1. 7. 2017 do konce měsíce, v němž bude tento rozsudek doručen, je otec povinen zaplatit k rukám matky do 3 dnů od doručení rozsudku.

Řízení o úpravu styku s nezl. I. se nezastavuje.

II. Stát nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem I. stupně.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem okresního soudu byl nezl. I. svěřen do péče otce, v důsledku čehož došlo ke změně rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 13. 7. 2011, č.j. P 224/2010-105, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 3. 2012, č.j. 13Co 16/2012-216, kterým byl nezl. I. svěřen do střídavé péče rodičů, rodiče byli zproštěni povinnosti platit výživné pro nezl. I. dle shora citovaných rozsudků, matka byla s účinností od právní moci rozsudku zavázána k povinnosti platit na výživu nezl. I. částku 1.000 Kč měsíčně, řízení o úpravu styku s nezl. I. bylo zastaveno, České republice nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení a konečně bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Tento rozsudek byl v plném rozsahu napaden včasným odvoláním matky, která se především domáhala jeho změny tak, aby nezletilé dítě bylo svěřeno do její výlučné péče, otci nechť je pak uloženo platit na nezletilého syna výživné k rukám matky ve výši 1.200 Kč měsíčně a styk nechť je otci upraven vždy jeden měsíc o letních prázdninách, a to v měsíci červenci a dále v době jarních prázdnin ve škole, kde je syn přihlášen k základní školní docházce. Matka poukázala na závěry znaleckého posudku, kde otec je osobností, která se chce prosadit a imponovat, do popředí se dostává jeho horší sebeovládání a impulzivita, pokud se situace nevyvíjí zcela podle představ otce; otec je taktéž osobností se silnou potřebou souhlasu a dominance a pokud není jeho potřeba přijetí druhými uspokojena, má tendenci ke stížnostem. Dle

matky otce fakticky prospěch dítěte nezajímá, jen likvidace matky, z kteréhožto pohledu je matka lepším vychovatelem než otec. Dále okresnímu soudu matka vytýkala, že se nijak nezabýval prověřováním domácího násilí v rodině v době soužití s otcem. Konečně zdůraznila, že otec byl odsouzen Okresním soudem v Ostravě ke třem letům odnětí svobody nepodmíněně za falšování státních platebních dokladů. Závěrem matka své odvolání odůvodnila tím, že aktuálně poskytuje dítěti v místě svého současného bydliště lepší podmínky pro výchovu a vývoj, než mu může poskytnout otec, lepší vzdělání a ochranu dítěte před prokázanou agresivitou a manipulací otce. Vyjádřila obavu, že v případě, že by dítě bylo trvale v péči otce, tento by zcela jistě dítěti znemožnil jakýkoli kontakt s matkou. Bylo by tak narušeno základní právo dítěte. Oproti tomu matka dítěti kontakt s otcem umožňuje, sama soudu navrhla, jak řešit kontakt dítěte s otcem. Navíc syn má vlastní telefonní mobil a číslo, na které může otec v podstatě kdykoli telefonovat. Matka se po celou dobu o dítě vzorně stará, syn v místě svého současného pobytu prospívá, stabilizoval se a je zde šťastný. Sám i před irskými odborníky sdělil, že k otci nechce. Je zjevné, že jeho převezení do ČR není v zájmu dítěte, způsobilo by mu to jen zbytečné problémy a újmu na psychice.

Otec, co se týče péče, navrhoval potvrzení rozsudku okresního soudu s vyjádřením nesouhlasu s tím, že by nezletilý byl v péči matky stabilizován, neboť pokud je otci známo, za dobu pobytu v cizině třikrát změnil své bydliště. Taktéž poukázal, že od 13. 7. 2016 do 19. 4. 2017 otci nebyl matkou umožněn žádný kontakt se synem, až v březnu 2017 po neustálých urgencích mu bylo zasláno telefonní číslo na matku a od té doby probíhají telefonické asistované kontakty se synem. Žádnou jinou možnost kontaktu s ním nemá. Na svém odvolání ve vztahu k výživnému otec setrval s tím, že částku 1.000 Kč měsíčně považuje za výživné nepřiměřené potřebám nezletilého, navrhoval, aby matka byla zavázána k povinnosti přispívat k rukám otce na výživu dítěte částkou vyšší dle uvážení soudu.

Opatrovník navrhl potvrzení rozsudku okresního soudu s poukazem, že jednoznačně není v zájmu dítěte, aby jeho výchovné prostředí bylo neustále měněno a aby se rodiče o dítě tahali. Oba rodiče jsou schopni zajistit péči o nezletilé dítě, matka tuto také fakticky aktuálně zajišťuje, s péčí matky je však problém v tom, že nejsou známy její aktuální poměry. Není známo, v jaké kvalitě je péče o dítě stran matky zajišťována. Otec v minulosti řádně zajišťoval péči o dítě, je schopen tak činit i nadále. Co se týče rozhodnutí o výživném a o styku, bylo opatrovníkem ponecháno na úvaze soudu.

Krajský soud v důsledku odvolání rodičů přezkoumal rozsudek okresního soudu v celém rozsahu (§ 206, § 212 o.s.ř, § 28 z.ř.s.), včetně řízení předcházejícího, řízení přezkoumal též z hledisek uvedených v ust. § 212a odst. 5 o.s.ř. a po provedení odvolacího řízení dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Jako správná krajský soud přejímá skutková zjištění okresního soudu obsažená v odůvodnění napadeného rozsudku a v této souvislosti na ně pro stručnost odkazuje.

Na základě dalšího dokazování vzal krajský soud za prokázano doplňující výpovědi otce, zprávami jeho bývalého zaměstnavatele, Úřadu práce kontaktní pracoviště Ostrava, Statutárního města Ostravy - ÚMOb Poruba, Úřadu pro mezinárodně právní ochranu dětí, Law Centre Dublin, jakož i zprávou Sdružení sociálních asistentů z.s. Ostrava, že dne 27. 7. 2016 v řízení o únosu dítěte bylo

Vrchním soudem v Dublinu vydáno definitivní rozhodnutí, ve kterém vrchním soudem byla matka vyzvána, aby se s dítětem vrátila zpět do České republiky za současného stanovení podmínek, jejichž splnění bylo uloženo otci. Soud potvrdil, že je nutné patřičné kroky stran otce podniknout do 6 měsíců, přičemž za tímto účelem bylo jednání odročeno. Otci bylo uloženo zajistit matce s dítětem bydlení v České republice při úhradě 2 měsíčního nájemného ve výši 6.500 Kč měsíčně, jakož i platit matce na výživu dítěte po dobu 2 měsíců částku 8.000 Kč měsíčně a pokrýt náklady na zpáteční let pro matku a dítě do České republiky. Dále bylo otci uloženo, aby se obrátil na soudy v České republice a zrušil usnesení ze dne 22. 3. 2016, přičemž důkazy o tom poskytl matce v dostatečném předstihu před návratem. Konečně bylo otci uloženo poskytnout písemný závazek, že nebude podnikat kroky, které by mohly způsobit trestní stíhání matky v České republice vyplývající z únosu dítěte. Otec se měl také písemně zavázat, že nebude matku v ČR kontaktovat a nebude zasahovat do její péče o syna. Otec uvedené podmínky označil tzv. „vyděračskými“ a rozhodl se je nepřijmout. Vzhledem k tomu, že otec nevyhověl podmínkám pro nařízení návratu nezletilého, které byly otci irským soudem určeny, dne 29. 3. 2017 bylo irským soudem zastaveno řízení o žádosti otce o navrácení nezletilého dítěte zpět do místa jeho obvyklého bydliště. Stran Úřadu pro mezinárodně právní ochranu dětí nebyly zjištěny žádné informace o aktuální situaci či místě pobytu nezletilého dítěte nebo jeho matky.

Otec požádal Sdružení sociálních asistentů z.s. Ostrava o asistenci při telefonickém kontaktu se svým synem, spolupráce začala dne 19. 4. 2017 a byla dohodnuta do 15. 6. 2017. Telefonické kontakty se synem proběhly za asistence sdružení v termínech: 19. 4. 2017, 25. 4. 2017, 3. 5. 2017, 10. 5. 2017, 17. 5. 2017, 24. 5. 2017 a 31. 5. 2017. Průměrná délka hovoru se pohybovala kolem 20 minut. Nezl. I. si v průběhu asistovaných telefonátů zvykal na pravidelnost telefonického spojení s otcem. Při některých telefonických hovorech pracovníci sdružení nabyli dojmu, že syn I. se na telefonát s otcem těšil, např. se ptal, kdy za ním otec přijede do Irska, jestli může on přijet do ČR (na prázdniny). Podmínkou bylo, že otec to domluví u soudu, že se pak I. bude moci vrátit zpět do Irska za mámou. U některých témat I. reagoval podrážděně (obviňoval otce, že lže a mění tón hlasu). Otec se v těchto případech snažil změnit téma rozhovoru. Při některých telefonátech byla přítomna babička (matka otce), I. na babičku reagoval vždy pozitivně. Při jednom telefonátu se zdálo, že I. dojetím plakal. Asistované telefonáty probíhaly za asistence pracovníků Mgr. Denisy S. a Mgr. Hany Š. Otec vypověděl, že při telefonických kontaktech se synem se od něj dověděl, že syn chodí do školy, je tam spokojený, celkově se má dobře, má kamaráda M. z České republiky, se kterým si hraje, jinak nemá žádné mimoškolní aktivity, volný čas tráví tím, že chodí s matkou na procházku. Anglicky se domluví. Otec zvažoval, že by jel za synem do Irska, bylo mu však doporučeno, aby bez oficiálního ujednání nic nečinil, když matka v Irsku nahlásila domácí násilí a není známo, jak by na otcův příjezd reagovala. Paní B., která za irské orgány s otcem jednala, dosud nic oficiálního nedomluvila, byť ji o to žádal opakovaně.

Otec žije sám, případně dle dohody s přítelkyní. Pokud by mu nezl. I. byl svěřen do péče, bydleli by u přítelkyně, tato nemá ve své péči žádné nezletilé děti. Od 2. 5. 2016 do 31. 3. 2017 byl otec zaměstnán u RACETEQ, s.r.o. s průměrným příjmem 17.900 Kč čistého měsíčně. Zde ukončil pracovní poměr výpovědí, když přecházel do společnosti Tart, s.r.o., kde mu byly slibovány lepší finanční podmínky. Ve společnosti Tart ukončil pracovní poměr ve zkušební době, neboť nebylo dodrženo finanční ohodnocení a další podmínky, které otci touto společností byly slibovány při nástupu.

Pokud otec rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 16. 2. 2015 byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 3 let nepodmíněně za spáchání zločinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku, pak tento rozsudek byl usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 7. 2015 v celém rozsahu zrušen a věc byla vrácena okresnímu soudu k dalšímu projednání.

Podle ust. § 909 o.z., změní-li se poměry, soud změní rozhodnutí týkající se výkonu povinností a práv vyplývajících z rodičovské odpovědnosti i bez návrhu.

Podle ust. § 923 odst. 1 o.z., změní-li se poměry, může soud změnit dohodu a rozhodnutí o výživném pro nezletilé dítě, které nenabylo plné svéprávnosti.

Podle ust. § 913 odst. 1, 2 o.z., pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popř. zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlédnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí; přihlédne se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost.

Rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 13. 7. 2011, č.j. P 224/2010-105 ve znění rozsudku Krajského soudu v Ostravě 29. 3. 2012, č.j. 13Co 16/2012-216, jenž nabyl právní moci dne 11. 6. 2012, byl nezl. I. svěřen do střídavé výchovy rodičů, otci bylo k rukám matky stanoveno výživné pro nezletilé dítě ve výši 1.200 Kč měsíčně, matce k rukám otce pak výživné ve stejné výši. Žádný z rodičů další vyživovací povinnost neměl. Při rozhodování o péči bylo vycházeno z toho, že nezl. I. má pozitivní citovou vazbu k oběma rodičům, nikoho neupřednostňuje, je schopen se na vznikající situaci adaptovat. Výchovná způsobilost obou rodičů byla shledána na stejné úrovni s tím, že rodiče jsou schopni základní komunikace, byť přímá komunikace se omezuje na nejnnutnější případy. Stejná úprava práv a povinností rodičů k nezletilému dítěti byla vyslovena i pro dobu po rozvodu manželství rodičů.

Rodiče nezletilého dítěte byli rozvedeni pravomocně k 27. 9. 2012 rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 22. 8. 2012 sp.zn. 17C 205/2010.

Rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 3. 10. 2014, č.j. OP 224/2010-478 byla ponechána v platnosti střídavá péče rodičů o nezletilého I., byť byly konstatovány rozjitřené vztahy rodičů, když jinak k péči rodičů o dítě nebylo zjištěno žádných negativních skutečností.

Úprava práv a povinností rodičů k nezletilým dětem je určena podle stavu v době, kdy bylo o ní rozhodováno. Povahou věci je dáno, že mohou časem nastat změny, jak v poměrech rodičů, tak i v poměrech dětí. Důvodem ke změně rozhodnutí soudu o péči nezletilé dítě může být pouze změna závažnějšího rázu v těch skutečnostech, které tvořily skutkový podklad předcházejícího rozhodnutí soudu o péči. Změna dosavadního výchovného prostředí je odůvodněna tehdy, když dosavadní úprava již nadále nezajišťuje nejpříznivější podmínky pro zdárný vývoj dítěte, potažmo když se dostane do rozporu se zájmem dítěte.

Při rozhodování o svěřením dítěte do péče má soud na zřeteli především nejlepší zájem dítěte. Bere přitom ohled na osobnost dítěte, zejména jeho vlohy a schopnosti ve vztahu k vývojovým možnostem a životním poměrům, jakož i na citovou orientaci a zázemí dítěte, na výchovné schopnosti každého z rodičů, nastávající a očekávanou stálost výchovného prostředí, v němž má dítě napříště žít. Za předpokladu, že je dítě dostatečně rozumově a emocionálně vyspělé, je třeba přihlídnout též k jeho přání. Při rozhodnutí o tom, kterému z rodičů bude dítě svěřeno do péče, je soud povinen sledovat a chránit především zájem dítěte tak, jak je zakotven v čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte.

Po zhodnocení dokazování provedeného před soudy obou stupňů krajský soud, ve shodě se soudem okresním, dospěl k závěru, že v daném případě nastala kvalifikovaná změna poměrů odůvodňující novou úpravu péče nezl. I., neboť nelze dovodit, že by dosavadní úpravou péče byly nadále zajištěny nepříznivější podmínky pro jeho zdárný vývoj.

Ve střídavé péči rodičů nadále již není možno pokračovat a tato se aktuálně též ani fakticky nerealizuje, a to v důsledku vzdálenosti bydlišť rodičů, kdy matka i s nezletilým dítětem opustila území České republiky a odstěhovala se do Irska, kde s nezl. I. pobývá. Ani jinak by však střídavá péče rodičů dále nemohla obstát z důvodu vzájemné agresivní komunikace rodičů, když nepřekonatelné potíže v komunikaci rodičů začaly bránit pozitivnímu psychickému vývoji nezletilého I. u kterého již v lednu 2015 (viz zpráva Mgr. P., Ph.D.) byla zjevná subdeprivace. Též znalcem PhDr. Štěpáníkem v závěrech znaleckého posudku byla doporučena změna výchovného prostředí ve smyslu stabilizace výchovného prostředí pouze u jednoho rodiče.

Výchovná způsobilost rodičů byla krajským soudem u obou rodičů shledána značně sníženou, když rodiče nejsou schopni se navzájem uznat ve svých rodičovských rolích, nejsou schopni respektovat zájem dítěte na péči obou rodičů, dokonce nadřazují své vlastní zájmy nad zájmy dítěte. Při rozhodování, kterému z rodičů dítě svěřit do péče, krajský soud vycházel ze skutečnosti, že minimálně od března 2016 se nezl. I. nachází v péči matky, jejíž osobu preferoval již v době vypracování znaleckého posudku PhDr. Štěpáníkem, tj. v době, kdy oba rodiče s dítětem ještě bydleli v České republice, přičemž tato jeho preference přetrvává i nadále, jak patrně z průběhu telefonických kontaktů I. s otcem. Přání nezletilého žít nadále s matkou již nutno brát v úvahu, neboť ve svém věku a při současné úrovni jeho mentální a emocionální vyspělosti je již nesporně schopen vytvořit si přiměřený úsudek. Byť dle závěru znaleckého posudku nezl. I. je matkou přímo manipulován, nic to nemůže změnit na závěrech odvolacího soudu, že právě matčino výchovné prostředí koresponduje s nejlepším zájmem nezletilého, když jeho vytržení z tohoto prostředí a návrat do České republiky v době, kdy se již adaptoval na život v cizině, by rozhodně bylo přímo v rozporu s hlediskem stability výchovného prostředí. Konečně příklon odvolacího soudu k matčině výchovnému prostředí je v souladu se závěry znaleckého dokazování, kde znalec sám doporučil změnu výchovného prostředí ve smyslu matčina prostředí, kde nezletilé dítě bylo již v době znaleckého zkoumání dobře adaptováno.

Jde-li o námitku opatrovníka, že matčiny aktuální poměry nejsou známy, není tedy prokázána aktuální kvalita matčiny péče, této nutno přisvědčit. Zároveň však

nutno konstatovat, že matka od svého příjezdu do Irska po celou dobu svého pobytu s dítětem zde, jednak v rámci programu na ochranu proti obětem domácího násilí, do něhož byla se synem zařazena, jakož i v rámci řízení o únosu dítěte a jeho navrácení zpět do ČR, je v kontaktu s irskými orgány a pod jejich dohledem, přičemž ze strany těchto nebyla ani náznakem vznesena pochybnost o řádnosti matčiny péče o dítě. Konečně nic negativního není tvrzeno v tomto ohledu ani otcem, ani ničeho nevyplývá z projevů nezl. I. v rámci telefonických kontaktů s otcem. Pakliže sám opatrovník v minulosti hodnotil matčinu péči bez výhrad, nic nenaznačuje, že by aktuálně tomu tak nebylo.

S ohledem na shora uvedené závěry krajský soud oproti soudu okresnímu v rámci rozhodnutí o zrušení střídavé péče rodičů svěřil nezl. I. do péče matky. Zároveň byla krajským soudem s účinností od 1.3.2016 zrušena povinnost rodičů k vzájemné úhradě výživného, když nejpozději od tohoto dne se výkon střídavé péče fakticky z důvodu pobytu matky s dítětem v cizině nerealizuje.

Otec byl s účinností od 1. 3. 2016 zavázán k povinnosti platit na výživu nezl. I., jenž je žákem základní školy, částku 2.000 Kč měsíčně, když tuto částku považuje za výživné přiměřené a odpovídající všem zákonným kritériím, vycházející přitom z otcova průměrného čistého měsíčního příjmu ve výši 17.900 Kč, kterého dosahoval u společnosti RACETEQ, s.r.o. Pokud zde otec k 31. 3. 2017 ukončil pracovní poměr výpovědí, ač mohl s uvedeným příjmem pracovat i nadále, přičemž od 10. 5. 2017 se nachází v evidenci uchazečů o zaměstnání u Úřadu práce, krajský soud vyhodnotil jeho počín jako bezdůvodné vzdání se výhodnějšího zaměstnání ve smyslu shora citovaného ust. § 913 odst. 2 o.z. Skutečnost, že důvodem ukončení otcova pracovního poměru byl nástup k novému zaměstnavateli Tart s.r.o., kde otec posléze ukončil pracovní poměr ve zkušební době při nenaplnění příslibu této společnosti ohledně otcova finančního ohodnocení, nelze přičítat k tíži dítěte. Dále bylo přihlédnuto, že otci další vyživovací povinnost nesvědčí, matka rovněž další vyživovací povinnost nemá, svou vyživovací povinnost k nezletilému si plní převážně ještě výkonem osobní péče, její příjem je tvořen minimálně výsluhovým příspěvkem ve výši 6.000 Kč měsíčně.

Měl-li otec za dobu od 1. 3. 2016 do 30. 6. 2017 zaplatit na výživné pro nezletilého syna částku 32.000 Kč (16 měsíců x 2.000 Kč), přitom nezaplatil ničeho, vznikl mu v uvedeném období v této výši na výživném dluh. Splatnost dluhu byla stanovena v souladu s ust. § 160 odst. 4 ve spojení s ust. § 473 písm. a) z.ř.s. ve lhůtě tří dnů od doručení rozsudku, když nebyly shledány předpoklady pro povolení splátek či delší lhůty splatnosti.

Co se týče řízení o úpravu styku, za situace, kdy odvolacím soudem bylo ve věci nové úpravy péče rozhodnuto oproti soudu okresnímu odlišně, nemůže obstát závěr soudu I. stupně ve vztahu k zastavení tohoto řízení, pakliže matka se úpravy styku otce s dítětem v odvolacím řízení domáhá a otec prezentuje zájem se s dítětem stýkat. Krajským soudem tedy v tomto ohledu bylo rozhodnuto, že řízení o úpravě styku se nezastavuje.

Vzhledem k uvedeným závěrům krajský soud rozsudek okresního soudu dle ust. § 220 odst. 1 písm. a), b) o.s.ř. změnil, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

S ohledem na změnu rozhodnutí odvolací soud v souladu s ust. § 224 odst. 2 o.s.ř. ve spojení ust. § 148 o.s.ř. znovu rozhodl o nákladech státu před soudem I. stupně tak, že stát nemá právo na jejich náhradu, když u procesně neúspěšného otce, který by jinak k jejich úhradě byl povinen, byly krajským soudem shledány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, pakliže aktuálně nedosahuje příjmu z pracovního poměru a nachází se v evidenci uchazečů o zaměstnání u úřadu práce.

Výroky o nákladech řízení před soudy obou stupňů mezi účastníky navzájem pak vycházejí z ust. § 224 odst. 1, 2 o.s.ř. ve spojení s ust. § 23 z.ř.s., když nebyly zjištěny okolnosti případu odůvodňující přiznání této náhrady některému z účastníků a náhrady nákladů odvolacího řízení se otec, jakož i opatrovník výslovně vzdali.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí n e n í dovolání přípustné.

V Ostravě dne 7. června 2017

Za správnost vyhotovení:
Jana Švincová

JUDr. Šárka Dvořáková, v.r.
předsedkyně senátu